

ចងចាំជាមួយ លោកយាយ

ហេតុអ្វី ម៉ារី មិនមានចិត្តអំណត់ជាងនេះជាមួយនឹង
លោកយាយអីចឹង ?

ដោយ ជេន ម៉ាកប្រាយធី
(ផ្អែកទៅលើជំនឿផ្ទាល់ខ្លួន)

ម៉ារី ចងចិត្តឆ្លើយ ។ លោកយាយនិយាយប្រាប់លឿង
ដដែលៗ ។ ម្តងទៀតហើយ ។
លោកយាយបានមករស់នៅជាមួយនឹងគ្រួសាររបស់ ម៉ារី
បីបួនខែហើយ ។ ម៉ារី ត្រូវឱ្យលោកយាយ ប៉ុន្តែពេល
នៅជាមួយលោកយាយពេលខ្លះហត់ណាស់ ។ គាត់
និយាយលឿងដដែលៗម្តងហើយម្តងទៀត ។
ពេលខ្លះ គាត់និយាយលឿងហ្នឹងឡើងវិញ
ម្តងទៀត ទោះជាគាត់មិនទាន់និយាយដល់
ចប់ផង ។
ម៉ារី ដកដង្ហើមធំ ។ ម៉ារី និយាយថា
« លោកយាយ យាយបានប្រាប់ខ្ញុំលឿងហ្នឹង
រួចហើយ » ។
លោកយាយបានឆ្លើយមុខចុះ ។
« យាយបានប្រាប់រួចហើយ ? »
ម៉ារី បានឆ្លើយថា « ចាស ។
លោកយាយទើបតែប្រាប់ខ្ញុំប៉ុន្មាននាទីមុន
ហ្នឹង » ។
លោកយាយបានតបថា « យាយមិនចាំ
ទេ » ។ គាត់មើលទៅក្រៀមក្រំ និងរង្វេង

រង្វាន់ ។ បន្ទាប់មក គាត់បានក្រោកឈរ
ហើយដើរត្រឡប់ទៅបន្ទប់គាត់វិញ ។
ម៉ារី មានអារម្មណ៍លោកស្តាយ
ដែលនាងបានធ្វើឱ្យលោកយាយ
អន់ចិត្ត ។ តាំងពីលោកតាបានស្លាប់
ទៅ លោកយាយបានភ្លេចកាន់តែច្រើន
ទៅៗ ។ មានត្រាមួយ គាត់ថែមទាំង
បើកចង្រានចោលទៀតផង ហើយភ្លើងបាន
រាយឆេះក្នុងផ្ទះបាយរបស់គាត់ ។ នោះគឺជា
ពេលដែលម៉ាក និងប៉ាបាននាំលោកយាយមករស់នៅ
ជាមួយពួកយើង ។
ម៉ារី បានឃើញប៉ានៅក្នុងផ្ទះបាយ ។ « ខ្ញុំពិតជាត្រូវឱ្យលោកយាយ
ណាស់ ប៉ុន្តែខ្ញុំហត់នឹងស្លាប់លឿងដដែលៗណាស់ ។ ហេតុអ្វីគាត់មិនចាំ
អីចឹងថា គាត់បានប្រាប់ខ្ញុំលឿងហ្នឹងហាលិបលាដដែលហើយ ? »
ប៉ា បានឆ្លើយមុខចុះ ។ « ប៉ាកិតថា វាមិនទាន់ហាលិប លាន ដងទេ ។ ប៉ុន្តែប៉ា
ដឹងថា វាពិតបាក ។ លោកយាយរបស់កូនមានជំងឺមួយនៅក្នុងខួរក្បាលរបស់
គាត់ ដែលធ្វើឱ្យគាត់ភ្លេចអ្វីៗជាច្រើន ។ ដំណើរលឿងរបស់គាត់គឺជាជារៀប
ដែលធ្វើឱ្យគាត់អាចចងចាំថា គាត់គឺជានរណា » ។
ម៉ារី ខិនក្បាលចុះ ។ ហេតុអ្វីនាងមិនមានចិត្តអំណត់ជាងនេះជាមួយ
នឹងលោកយាយអីចឹង ? លោកយាយតែងតែបង្ហាញសេចក្តីត្រូវឱ្យដល់
នាងជានិច្ច ។ លោកយាយបានហៅនាង « ម៉ារីរបស់យាយ » ។ ម៉ារី បាន
គិតអំពីពេលដែលនាងធ្លាប់ជួយលោកយាយដាំផ្កា និងដកស្មៅចេញពី
ស្ពានច្បារ ។
ម៉ារី បានគោះទ្វារបន្ទប់លោកយាយ ។
លោកយាយឆ្លើយថា « ចូលមក » ។
ម៉ារី បានបើកទ្វារ ។ លោកយាយកំពុងអង្គុយនៅលើកៅអី ដោយដាក់
ព្រះកម្រិតមកបើកនៅលើភ្លើងរបស់គាត់ ។
ម៉ារី បានសួរថា « លោកយាយ សូមប្រាប់ខ្ញុំពីរបៀបដែលលោកយាយ
និងលោកតាបាន ចូលព្រះវិហារបានទេ ? »

លោកយាយបានដើម្បីខ្លួនឡើង ។ គាត់
បានសួរដោយសំឡេងមានសង្ឃឹមថា
« ចៅចង់ស្តាប់លឿងអំពីលោកតា និង
យាយឬ ? »
ម៉ារី អង្គុយចុះក្បែរលោកយាយ ។
« ចាស លោកយាយ ។ ខ្ញុំចង់ស្តាប់
លឿងទាំងអស់ » ។ ម៉ារី បានចាប់ដៃ
លោកយាយរបស់នាង ។ « លោកយាយ
គឺជាមនុស្សពិសេសខ្លាំងណាស់សម្រាប់ខ្ញុំ ។
ពិសេសជាងអ្នកដទៃ » ។

លោកយាយបានឆ្លើយមុខចុះ ផ្អែកទៅកៅអីរបស់គាត់ ហើយ
ចាប់ផ្តើមតំណាលលឿងនោះ ។
ម៉ារី បានស្តាប់លឿងនោះច្រើនដងហើយ ប៉ុន្តែលើកនេះ នាងមិនមាន
អារម្មណ៍ធុញទ្រាន់ ឬមិនមានចិត្តអត់អំណត់ដូចលើកមុនៗឡើយ ។ ឆ្មុយ
ទៅវិញ នាងមានក្តីត្រូវឱ្យឱ្យ និងអារម្មណ៍អស្ចារ្យ ។ នាងបានដឹងថា
លោកយាយ និងលោកតាបានលះបង់ជាច្រើន នៅពេលពួកគាត់បានចូលរួម
ក្នុងសាលាចក្រនៅប្រទេសអាមេរិក ។ លោកតាលោកយាយរបស់
នាងបានចាកចេញពីផ្ទះរបស់ពួកគាត់យ៉ាងឆ្ងាយ ដើម្បីពួកគាត់អាចរស់នៅ
ជិតសមាជិកដទៃទៀតក្នុងសាលាចក្រ ។
លោកយាយបានបញ្ចប់ដំណើរលឿង ហើយឆ្លើយមុខចុះ ។ « ចៅគឺជាក្មេងស្រី
ដ៏ល្អ ម៉ារីរបស់យាយ » ។
ម៉ារី បានឱបលោកយាយរបស់នាង ។ « អរគុណលោកយាយ ។ ចៅ
ត្រូវឱ្យលោកយាយ » ។

ដំណើរលឿងនេះបានកើតឡើងនៅ ស.វ.អ. ។